

DIUMENGE DINS L'OCTAVA DE NADAL
FESTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA DE JESÚS, MARIA I JOSEP (B)
Homilia del P. Carles M. Gri, monjo de Montserrat
31 de desembre de 2017
Gn 15,1-6;21,1-3 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2,22-40

Estimats germans, estimades germanes: avui, celebrem la festa de la Sagrada Família. El Déu vivent i veritable és U i Tri. És vida, coneixement i amor. L'home creat a la seva imatge i a la seva semblança també ha de viure en un clima de relació amorosa i fraterna. Per això, l'Església, en aquest marc de Nadal, ens presenta l'exemple de la família de Natzaret. Jesús, Maria i Josep formen una comunitat de vida, de llum i d'amor, que ha de ser el model de tota família cristiana.

El centre de la família de Natzaret és el Senyor, el Déu d'Israel. Tot és vist i viscut a la llum de la seva paraula: la presentació al Temple, la purificació de Maria, la fugida a Egipte, el retorn de l'exili, la pèrdua de l'Infant, la futura missió evangelitzadora i redemptora del Fill,... Tots aquests esdeveniments són viscuts a un nivell profund d'obediència confiada i fidel al Senyor, que dirigeix els seus passos pels camins misteriosos de la seva voluntat de salvació.

Aquest arrelament en Déu fa que la caritat regni en els cors, en les paraules, en les accions i en les obres d'aquesta família senzilla i humil, que no es distingeix de les altres, sinó és per la simplicitat i nitidesa amb què rep i dóna la llum divina en el concret, i potser banal, viure de cada dia i de cada instant.

Quan Jesús ens parlarà d'unitat eclesial, relligada per l'Esperit d'amor, no ens voldrà dir res de distint que el que ell ha viscut en el llarg i silenciós arc de temps de la seva vida amagada en la llar de Natzaret. Tot el que és i ha de ser l'Església ho veiem, doncs, dibuixat eminentment en les relacions d'alta benvolença, que uneixen els membres de la Sagrada Família.

Així, doncs, tota família, tota comunitat cristiana, haurà de posar-se a l'escola de Natzaret. Ací, podrà contemplar i aprendre el que és l'abnegació generosa, la paciència comprensiva, la joia del sacrifici, l'amor serè, veritable i oblatiu. Ací, aprendrà que la unitat i la comunió tenen per fonament i constructor el mateix Déu. Per això, tota família, sòlidament fonamentada, serà una família orant, oberta a la gràcia, que va edificant els membres per convertir-los *en un sol cor i una sola ànima*, de cara a la formació del Crist total, que és l'Església.

Actualment, una mica com sempre, l'egoisme, tancat i mesquí, inspirat per certs corrents foscos, ataca de manera corrosiva el teixit familiar. En la mesura en què aquest intent negatiu reïx, la societat i de retop la mateixa Església emmalalteixen. Avui, doncs, és un dia propici de pregària en favor de la comunió i de la unitat. Demanem-ho amb fe viva, perquè l'exemple d'unes famílies i d'unes comunitats cristianes, unides i vivificades per l'amor, és un dels millors serveis que podem oferir als homes i a les dones del nostre temps. Així sia!